

fru Pia Kjærsgaard, og fru Pia Kjærsgaard får den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ærlig talt, at det er meget, meget urimeligt, når fru Pia Kjærsgaard direkte beskylder os for, at når vi ikke ønsker en folkeafstemning, skulle det være på grund af frygten for at tabe den.

Jeg vil gerne give fru Pia Kjærsgaard et eksempel, som kan belyse, at dette ingentunde nogen sinde er vores motiv. Da vi i sin tid her i Folketinget drøftede EF-pakken, var der en regering, som sagde ja til denne EF-pakke. Der var faktisk et flertal i Folketinget, som sagde: Den vil vi ikke have, denne EF-pakke. Vi stemte den ned.

Derefter syntes den daværende Schlüter-regering, at der skulle være en folkeafstemning. Man ville appellere til vælgerne. Vi, der tilhørte flertallet i Folketinget, sagde: Det her er et spørgsmål, som vælgerne ved en folkeafstemning bør afgøre, og vi er indstillet på, at det må gå til folkeafstemning.

Fra VS's side – jeg havde den ære dengang at repræsentere VS i Folketinget – gik vi ind og sagde: Vi vil til syvende og sidst, når denne sager ender i Folketinget, stemme, som vælgerne har stemt, for at sikre, at folkeafstemningsresultatet bliver respekteret.

Vi gjorde også, som vi havde lovet, selv om det var overordentlig ubehageligt, for vi stod jo i den situation, at vi havde tabt folkeafstemningen. Det var aldeles forfærdeligt. Men man skal i hvert fald ikke komme og sige, at vi er bange for at spørge vælgerne ved en folkeafstemning. Det vil jeg bede fru Pia Kjærsgaard om at lægge sig på sinde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er altså åbenbart den holdning, Enhedslisten har i dag, og som VS havde dengang. Det har jeg taget til efterretning. Jeg tror stadig væk, det drejer sig om angsten for selve spørgsmålet om udlændingelovgivningen.

Men må jeg så sige til fru Anne Baastrup: Nej, nej, det drejer sig bestemt ikke om indfødsret. Det her drejer sig om lovforslag nr. L 86. Det kunne lige så godt have heddet lovforslag nr. L 22 eller noget helt andet. Det er det, det drejer sig om.

Men det er selvfølgelig interessant, hvis fru

Anne Baastrup sammenligner det, vi vedtager i dag, med indfødsret. Det åbner jo næsten for en helt ny debat her i folketingsalen, men jeg skal nok lade være med at føre an i den. Men det har intet, intet, intet med indfødsret at gøre, som er et spørgsmål, man ikke kan sende ud til folkeafstemning. Det er lovforslag nr. L 86, det er det, der skal til folkeafstemning.

Så må jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at på et tidspunkt var den tidligere radikale leder, udenrigsminister Niels Helveg Petersen, meget interesseret i en grundlovsændring, og han slog den ene gang efter den anden på, at skulle vi have en ny grundlov, så skulle der være adgang til flere folkeafstemninger, og direkte adspurgt svarede hr. Niels Helveg Petersen, at også udlændingspørgsmålet kunne egne sig til en folkeafstemning. Men der er det igen det dér, at man indimellem snyder befolkningen; man er ikke altid helt ærlig i sit parti i forhold til argumentationen udadtil. Men det var rent faktisk, hvad der blev sagt.

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Pia Kjærsgaards ønske om at få underskrifter til folkeafstemning om dette lovforslag behøver hun ikke at præsentere for Det Radikale Venstres medlemmer af Folketinget. Hun vil ikke få en eneste underskrift på sin liste fra os.

Jeg har ikke i dag hørt noget svar fra hverken Venstre eller De Konservative, som jo er fru Pia Kjærsgaards allierede i denne sag. Hr. Hans Engell fra Det Konservative Folkeparti gjorde kort før jul os alle sammen den tjeneste at oplyse os om, hvordan De Konservative stillede sig til denne sag, og det var en klar afvisning. Jeg er spændt på at høre, om Venstre har taget stilling i mellemtiden, eller om man fortsat lurepasser.

Sidst vi havde dette lovforslag til behandling – det var kort før jul – fik Folketinget rigtig dårlige anmeldelser. Vi fik mange reaktioner fra pressen og fra befolkningen om, at det var en følelsesladet, en ubehagelig debat, en hadefuld debat, og at alle djævlene kom frem på rad i den meget lange og meget ubehagelige debat, som fyldte Folketingets dagsorden den dag.

I dagbladet B.T. var der den 17. december en leder, der havde overskriften »Hadets dag«, og der var et enkelt afsnit, som jeg vil tillade mig at citere. Der stod:

»Det nye omkring *Hadets Dag* er, at de tre borgerlige partier langt om længe har vist mod til at tage debatten – uden hensyn til blodtrykket hos de små partier, RV og CD.«